- *Όλοι sex….στο Sussex* στο θέατρο Σμαρούλα Γιούλη-

Φάρσα: η Αγαπημένη

της Ειρήνης Μουντράκη

Ο Ray Cooney είναι ένας από τους πιο επιτυχημένους σύγχρονους θεατρικούς συγγραφείς. Τα έργα του ανάλαφρα, αστεία και εμπορικά τον καθιστούν αγαπημένη επιλογή των θιάσων και των πρωταγωνιστών. Δεν είναι δύσκολο λοιπόν να καταλάβει κανείς γιατί ο Βαγγέλης Λιβαδάς, ως θεατρικός επιχειρηματίας, και ο Βλαδίμηρος Κυριακίδης, ως ηθοποιός και σκηνοθέτης, επέλεξαν για να ανεβάσουν φέτος το καλοκαίρι στο θέατρο Σμαρούλα Γιούλη, το έργο του *Όλοι sex….στο Sussex*, που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το 1981.

Πρόκειται για μία φάρσα, όχι από τις καλύτερες του Cooney, χωρίς αυτό όμως να σημαίνει πως με τη σωστή υποστήριξη δεν προκαλεί άφθονο γέλιο. Αυτός άλλωστε είναι και ο βασικός προορισμός της φάρσας. Μοναδική αποστολή των έργων αυτού του είδους είναι να κάνουν το θεατή να γελάσει, να διασκεδάσει, να χαλαρώσει.

Παρεξηγήσεις, ερωτικές απιστίες, περίεργες συμπτώσεις που καταλήγουν σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις, ικανές να οδηγήσουν στην τρέλα τους εμπλεκόμενους. Σύζυγοι, ερωμένοι, καμαριέρες και υπάλληλοι μπλέκονται στο δίχτυ της φάρσας προκαλώντας μία σειρά απρόοπτων και τραγελαφικών καταστάσεων. Αγαπημένος χώρος της φάρσας: το ξενοδοχείο. Την ίδια ακριβώς συνταγή ακολουθεί και ο Cooney στο *Όλοι sex….στο Sussex.* Ένας πολιτικός που παραμελεί τη γυναίκα του, έχει ερωμένη μία γραμματέα της αντιπολίτευσης. Η γυναίκα του προσπαθεί να αποπλανήσει τον βοηθό του, ο βοηθός προσπαθεί να σώσει την κατάσταση και στο ξενοδοχείο καταφθάνει και ο σύζυγος της ερωμένης!

Ο Βλαδίμηρος Κυριακίδης έχει αποδείξει πως είναι ένας από τους πιο ταλαντούχους κωμικούς ηθοποιούς που διαθέτουμε. Απολαυστικός σε κάθε του ερμηνεία, αξιοπρεπής, καλλιτέχνης χαμηλών τόνων, με ήθος και ποιότητα. Ωστόσο στις πιο πρόσφατες δουλειές του μπορεί να διαπιστώσει κανείς πως η σκηνοθετική του ιδιότητα τον κρατά πίσω. Αποδεσμεύοντας τον εαυτό του από την «υποχρέωση» να σκηνοθετεί τα έργα που πρωταγωνιστεί θα μπορέσει να λειτουργήσει πιο ελεύθερα και πιο δημιουργικά.

Η ερμηνεία του είναι εξάλλου εκείνη που δίνει το ρυθμό στην παράσταση, που παρακινεί και τους άλλους ηθοποιούς, που κάνει την παράσταση ευχάριστη και διασκεδαστική. Ο ρόλος του συνεσταλμένου γραμματέα που οφείλει να οργανώσει την ερωτική

απιστία του προϊσταμένου του, ενός διάσημου κυβερνητικού πολιτικού, και ταυτόχρονα να αντικρούσει τις ερωτικές «επιθέσεις» της συζύγου του, του δίνει τη δυνατότητα να προβάλλει την αυθεντική κωμική ερμηνευτική του ιδιοσυγκρασία.

Ο Θάνος Καληώρας, περισσότερο συγκρατημένος, όπως άλλωστε υπαγορεύει και ο ρόλος του σοβαροφανούς πολιτικού, και η σύζυγος του, Μαρία Γεωργιάδου, - που δεν μας δείχνει κάτι διαφορετικό από την γνωστή σε όλους μας κόρη των «10 Μικρών Μήτσων» - ακολουθούν στο τέμπο του Κυριακίδη. Ο Πρόδρομος Τοσουνίδης, στον ρόλο του νεαρού φιλόδοξου ηθοποιού και του απατημένου συζύγου, είναι γεμάτος δροσιά και κέφι και καταφέρνει να στρέψει τα βλέμματα επάνω του. Ο Πάνος Σταθακόπουλος στο ρόλο του ξενοδόχου αποτελεί τον συνδετικό κρίκο της παράστασης με την εμπειρία και το ταλέντο του, ενώ ο Θωμάς Παλιούρας, σε ένα ρόλο που του ταιριάζει απόλυτα, προκαλεί το γέλιο. Η Κατερίνα Μάντζιου, ως μοιραία γυναίκα και η Δέσποινα Ρεντούμη στο ρόλο της καμαριέρας δεν καταφέρνουν να κερδίσουν τις εντυπώσεις με το στημένο και ιδιαίτερα «υπερβολικό» παίξιμο τους.

Τα σκηνικά της Δέσποινας Βολίδης άκρως ρεαλιστικά αλλά ιδιαίτερα πρακτικά ούτως ώστε να επιτρέπουν με ευκολία την συνεχή μετατροπή του χώρου από το σαλόνι ενός πολυτελέστατου ξενοδοχείου σε κρεβατοκάμαρες και αντιστρόφως. Οι μουσικές επιλογές του Δημήτρη Μενούνου είναι από τα πιο ζωντανά στοιχεία της παράστασης ενώ, οι φωτισμοί του Γιάννη Δρακουλαράκου περιορίζονται στους άκρως απαραίτητους.

Στα μείον του θεάτρου οι αναιδέστατες ταξιθέτριες που πέταξαν το πουρμπουάρ που τους έδωσε θεατής γιατί ήταν μόλις 35 λεπτά, δηλαδή 120 δραχμές!

Περιοδικό ΑΝΤΙ, τεύχος 790, Παρασκευή 13 Ιουνίου 2003